

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirker

den 12. maj 2013

Kirke dag: 6.s.e.påske/A

Tekst: Joh 15,26-16,4

Salmer:

SK: 267 * 254 * 259 * 251,3 * 264

LL: 267 * 257 * 254 * 259 * 251,3 * 264

Der er tre emner, der præsenteres for os i dagens evangelium:

1) Talsmandens komme, 2) at være vidne og 3) forfølgelse. Tre emner, der dog hænger sammen.

1) Talsmandens komme.

Det skal vi ikke dvæle så længe ved. Men som de mange sidste foregående søndage, så peges der jo frem mod Helligåndens komme. Helligånden, der er Den Guddommelige nærvær efter himmelfarten. Talsmanden, sandhedens ånd og hvad Jesus ellers bruger af forskellige betegnelser på Helligånden, skal jo have sin udfoldelse hos os i den forestående pinse i næste weekend. Så det med talsmanden, det slutter her – og fortsættelse følger i næste uge. Ærgerligt – men så må I jo komme igen.

2) At være vidne.

Det er en opgave, Jesus stiller disciplene. De skal fortælle om Jesus. En egentlig såre enkel opgave. Fortæl om Jesus. Denne opgave har to perspektiver – har flere, men vi skal have to frem i lyset i dag.

Det ene perspektiv er den egentlige fortælling/forkyndelse af Jesus. Hvor vi med ord bringer fortællingen videre. Det skal ske fra kirkens prædikestol. Men det skal også ske ud fra kirken og ud i verden. Det skal ske ved præsten, men det skal også ske ved alle andre, der kender Jesus og fortællingen om ham.

Vi tror på, at Jesus er FRELSEREN. Der findes ikke nogen anden måde at blive frelst på end ved tro på Jesus.

Kristendommens Gud Fader-Gud Søn-Gud Helligånd, er den eneste sande Gud. Og det er kun ved Guds nåde ved Jesus, at mennesker kan gøre sig nogle forhåbninger om at komme i Himlen. Det er kun Gud Herren, der i sin hele treenighed, har det, der skal til, for at vi i vores hverdag kan have guddommelige perspektiver ind over jordens trivialiteter, og Himlens liv og lys ind i jordens død og mørke. Og det er nødvendigt, at vi har fokus på Jesus, for det er i ham, at vi ser Guds billede. Ser Guds hjerte. Ser Guds vilje med os.

Jesus er den guddommelige sandhed. Jesus er den guddommeliges virkelighed. Hvis det kun fortælles af præsten fra kirkens prædikestol, så når det ganske enkelt for få mennesker, og budskabet om Jesus når alt for langsomt ud. Derfor skal fortællingen i kirken om Jesus være inspirationen og igangsættereren, som får både præst og menighed ud af rummet. Ud i hverdagens fortællinger med fortællingen om Jesus, som er den, der kan sætte mennesker fri af alt det, der slavebinder os i livets stress og jag.

Det første af de ti bud lyder: Du må ikke have andre guder end mig. Ind imellem synes jeg faktisk ikke, at det er menneskers problem i dag, at de tilbeder alle mulige guder og religioner. Problemet synes jeg snarere er, at der er alt for mange mennesker, der mener om dem selv, at de nærmest er guddommelige i deres egen tilværelse. De er deres egen gud. Derfor bliver det også selvtilbedelse og selvdyrkelse og selvhævdelse, der præger dagsordenen for mange mennesker. Det har mange negative konsekvenser, og det bliver helt fatalt, når de oplever, at deres guddommelighed ikke kan redde dem i deres eget liv. De er magtesløse. Så falder ikke bare deres liv

fra hinanden, men også deres Gud, og dermed deres egen selvforståelse. Og så bliver det rigtig galt.

Derfor skal vi fortælle om Jesus. Nogle af os skal helt konkret gøre det ved fortællingen og forkyndelsen. Men vi skal også alle gøre det ved indbyrdes kærlighed, gæstfrihed, tjenester for hinanden. Alt det, som Peter nævner i epistellæsningen. Vi skal i alle ting ”fortælle” således, ”at Gud i alle ting må blive herliggjort ved Jesus Kristus.” som Peter skriver.

3) Forfølgelse. I det at vidne, er vi oppe imod stærke magter. Jesus stiller disciplene i udsigt, at de vil møde forfølgelse. Og helt parallelt med Jesu egen død på korset, vil mennesker mene, at de handler rigtigt og ansvarligt og på Guds vegne, når de forfølger disciplene og slår dem ihjel, således som de jo dømte Jesus for Gudsbespottelse. Og det skete også for disciplene.

Og det er sket op gennem hele historien, at kristne er blevet forfulgt. Det er også sket op gennem hele historien, at såkaldte kristne i misforstået eller forkvaklet kristendom har forfulgt sande, troende disciple af Jesus. Kirken har nogle gevaldige sorte pletter, hvor kristne har måtte lide under magtsyge, begærlige, materialistiske og meget lidt kristelige præster og andet kirkefolk. Og det sker stadig, at kristne mennesker forfølges og må lide. Og forfølgerne tror og mener, at de har Gud på deres side.

I januar havde vi besøg til et foredrag, hvor vi hørte om, hvordan kristne rundt omkring i verden forfølges i dag. For en god måneds tid siden var jeg til en konference om forfølgelse af kristne i vore asylcentre. Her er det fortrinsvis kristne fra lande, hvor flertallet er muslimer, der bliver forfulgt. Set på verdensplan, så er kristne det mest forfulgt trosfællesskab. Jesu forudsigelser til disciplene har altså holdt stik. Og skal vi følge

NT's videre perspektiver i dette, og står de lige så meget til troende, som Jesu ord til disciplene, så bliver det kun værre at være et kristent menneske.

Det, kristne kan føle som hårdt og nedslående, når man bliver latterliggjort eller nedgjort af familie, venner, kolleger eller andre i ens egen lille verden, fordi man er kristen og tror på Jesus, det er for ingenting at regne mod det, kristenheden har i vente. Det betyder ikke, at vi ikke skal tage den slags "forfølgelse" alvorligt. Selvfølgelig skal vi hjælpe og støtte hinanden, når vi grundet vores kristne tro møder modstand i nærmiljøet. Men vi skal også se i øjnene, at det er slet ikke toppet.

Og det stopper ikke, selv om vi holder op med at fortælle om Jesus. Det stopper ikke ved nærmiljøet, eller pøblens raid på kristne og deres kirker rundt om i verden. Har NT ret, så vil forfølgelse udvikle sig til at være organiseret og autoriseret sågar af statsmagter. Lovgivning vil vende sig mod kristne grundværdier. Menneskerettigheder vil blive tilsidesat eller ændret/overtrådt i forhold til kristne. Og vi vinder intet ved tavshed.

Derfor kan vi lige så godt tage bolden op, som Jesus gav disciplene at spille med. Vi kan lige så godt fortælle om Jesus, så i det mindste nogle andre får muligheden for at høre om Jesus.

Der er for øjeblikket meget fokus på, hvor mange, der kommer i kirkerne. Nogle biskopper forlanger alle talt til alt, hvad der foregår. Sådanne tal skal bruges til dels at give et billede af, hvad mennesker gerne vil samles om i kirken. Men tallene skal også bruges til at legitimere kirken, dens berettigelse og dens brug af midler. I denne sammenhæng kunne jeg godt tænke

mig, at vi måske ikke så meget fokuserer på, hvor mange, der er i kirken; men mere fokuserede på, hvor meget kirken fortæller om Jesus. Mange mennesker i kirken er ikke nødvendigvis et resultat af, at der er fortalt meget om Jesus. Hvis vi skal måles som kirke, så skal vi ikke måles på, hvor mange mennesker der er, men hvor meget vi fortæller om Jesus. Koste, hvad det vil. Kirkens virke og kristnes fortælling skal være om Jesus og, for nu at citere Peter nok en gang, ”for at Gud i alle ting må blive herliggjort ved Jesus Kristus.” Og således vil det ende, med herliggørelsen af Jesus. Således vil al forfølgelse ende og blive tilintetgjort, nemlig derved, at trods forfølgelsens grusomhed, vil det en dag vise sig, at Gud er alt i alle og Gudsriget fremstår i al sin glans.

Dertil hjælpe os Gud Helligånd. Talsmanden. Derfor vil vi fejre pinse i næste weekend.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen